

Szerkesztőség és kiadóhivatal
Brassó, színház-utca 123. sz. a.
Közlési-jele ház, II. lépcső, I. em.,
hol a szerkesztő hétköznapokon délelő
9-11 óra között,
Bologna, tenger-utca 325. sz. a.
hol minden délután található.
A lap szellemi részét illető min-
den közlemény, valamint
az előfizetési pénzek és hirdetések
hírműteresen ide küldendők.
Kéziratok vissza nem adtnak.

BRASSÓ

ELŐFIZETÉSI ÁR
helyben házhoz hordva, v. vidékre
postán küldve:
Egész évre 7 frt 10 krajczár 50 kr
negyedévre 1 frt 80 krajczár.
Külföldre egész évre 20 frank.

HIRDETÉSEK DÍJA:
4 hasábos gármond-sor helye 5 kr (1-10 sor
helye 50 kr.) Nagyobb és többszöri hirtel-
téseknél kedvezmény.
Minden egyes hirdetés bérletdíja 30 kr
Nyílt-tér sora 10 kr.
Hirdetések és nyílt-tér előre fizetendő

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.

MEGJELENIK HETENKÉNT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban a kiadóhivatalban; Budapest: Lang Lipót, Haasenstein és Vogler (Jaulus), Dukas és Mezei, Goldberger A., Eckstein Bernát; Bécsben: Daube G. L. és társa, Haasenstein és Vogler (Otto Maasz), Schalek Henrik, Oppelik Alajos, Dukas M.; Berlinben: Rudolf Mosse; Frankfurtban: Daube G. L. és társa hirdetési irodájában.

53. szám.

Brassó, Kedd, május 10-én.

III. évfolyam 1887.

A „Szárász-Tömös” és a hétfalusi vitás erdők ügye.

III.

Eltekintve ettől, a kirándulás más irányban is lényegesen tisztázta és megismertette a helyzetet.

Kötelező erejű határozat nem hozott ugyan egyik fél részéről sem, de a kölesönösen folytatott eszmecsereből és kifejezett véleményekből körülbelül gyanítani lehet a következőket:

Arra nézve, hogy az erdőknek egyharmadát kapja a város, egyetért most már mindenik fél; — hogy azonban hol adassék ki ezen terület a szóban forgó Bácsfalu és Türkös községek által hasznélvezett területekből, a felett eltérők a nézetek. A város erősen ragaszkodik ahhoz, hogy a bácsfalusi határból és a Szárász-Tömös nevű részekből neki jutó rész egy darabban és pedig: a Predeáltól elkezdve a Szuszaj, Szárász-Tömös stb. nevű legfelső dűlőkben adassék ki.

Ezen erdőrészek azonban az idáig folytatott egyenlőtlen gazdálkodás folytán véletlenül épen legszebb, legépebb és teljesen vágható kora állabokból állanak; míg ellenben az azon alól fekvő u. n. A. és B. üzemosztályok jelenleg ki vannak nagy mértékben használva, mivel a multban évtizedeken át ezekre voltak szorítva a községek a Szárász-Tömös teljes megóvása mellett.

A községek tehát azt mondják: adassék ki ezen alól egy darabban a város része, avagy ha tetszik, mindenik üzemosztályból külön-külön a várost megillető egyharmad rész; hogy t. i. a kihasználtabb erdő rész jusson neki, a kinek különben is már régóta felhalmozott fölösleges készletei vannak a kizárólagos tulajdonát képező többi erdőkben s tehát minden baj és fennakadás nélkül várhat, a míg ezen különben még kedvezőbb (mert közelebb) fekvésű elegyes kora erdők is — a városnál már szokásos gondozás és ápolás folytán — szintén jókarba s az u. n. szabályszerű állapotba jutnak. Illetőleg: jusson mindenkinek egyaránt a jóból is, a rosszból is, miként ezt az „osztó igazság” rendeli s miként ezt a hozandó birtokrendezési törvény is körülbelül elrendelné valamikor.

A mi, nem irányadó, igénytelen és szerény véleményünk szerint bármelyik modus

fogadtatnék el, annak folytán csakis nyerhetnének az illetők a jelenlegi visszas és terhes állapottal szemben. És épen azért nagy súlyt nem fektetnénk arra, hogy melyik fogadtassék el; mert a fakészletekben mutatkozó hiányt utóvégre is nem lenne nehéz kiegyenlíteni pl. az által, hogy addig, a míg az A. és B. üzemosztályban tulhasznált fatömeg megtakarítatik s helyreáll a normális fakészlet: a szárász-tömösi u. n. N. üzemosztályból adassék ki bizonyos famennyiség az arra határozottan reáutalt községeknek, mivel ezen üzemosztályban úgy is felhalmozott fakészlet van jelenleg s csak az utolsó öt év alatt közel 20.000 köbméterrel vágatott kevesebb fa, mint a mennyit a megállapított ideiglenes üzemterv alapján vágni lehetett volna.

Fődolog szerintünk csakis az, hogy minél előbb és minden irányban teljesen és véglegesen megnyugtató eredményre végződjék a dolog. — Ez pedig úgy látszik, hogy másképen alig remélhető most már, mint ha a város — az általa ez ügyben követett böles és engesztelő eljárást követve — elhatározza magát arra is, hogy ha épen másképen nem lehet, a Szárász-Tömösön alól is elfogadjon a neki jutó egyharmad részt.

A város e tekintetben sokkal magasabb szakértelemmel bír és könnyen beláthatja, hogy ez reá nézve idővel sokkal hasznosabb és értékesebb leend, mint a távolabbi Szárász-Tömös. A községeket ellenben erről meggyőzni nem lehet, könnyen érthető okokból. S ha az önhibájuk folytán feltornyosult bajok nyíltan alatt nyögve, előbb-utóbb kénytelenek lesznek meg is adni magukat a községek és inkább elfogadni a város által felajánlott s nem épen méltánytalan békét, mintsem bevárni az új törvényhozás kétes és távoli jövőben rejlő intézkedését: de azért a békétlenség s gyanúsító zugolódás még sok időre meg fogna maradni, a mire pedig egyáltalában nincs szükségünk a hazánk keleti kapujánál reánk váró nagy nemzeti misszió közepette!

A dolog különben talán még így is megoldható lenne, a községek részéről hangoztatott nézetekből következőleg: a város fogadja el természetes osztóvonal gyanánt a felső Szárász-Tömös vizét. Azaz

a mi azon felül van, legyen a városé. S ha ez nem futja ki a számszerint neki jutandó részt, az készpénz által fizetessék ki neki a községek részéről; illetőleg tudassék be ezért kárpótlásul azon többlet, a miről Türkös község, mint a csernátfalusi határban fekvő erdők egy részére is hasznélvezeti joggal bíró fél, lemondana a Doftanavölgyben a város javára.

Felületes számítások szerint és állítólag csakis 200 kat. holddal lenne ez kevesebb, mint azon egyharmad rész, mely a várost megilleti a tömösi völgyben levő vitás területekből; azaz körülbelül 100 holdat engedne át — holdját 20 frtért — úgy Bácsfalunak, mint Türkösnek ez által a város.

Ezért bizony nem lenne érdemes ugyszólván még csak szót is emelni! Mert bizony 20 forint készpénzzel a város 20 frt tőketartozást törleszthet valamelyik 6%-os adósságából. Ez pedig 1 frt 20 kr állandó kamattelheretől fogja megszabadítani; azaz ennyit fog neki holdanként jövedelmezni minden különös utánjárás és gond nélkül a megváltott erdő részére. Ez pedig nem utolsó jövedelem ilyen erdős vidéken és a városra nézve, a melynek bizonyára eddig se hoztak s most se hoznak ennyit a kizárólagos tulajdont képező erdők egyre-másra holdanként.

Legyen béke tehát! — ezzel végezzük most is sorainkat.

K-y.

Belföld.

Brassó, május 9. (Országgyűlés) Budapestről parlamenti körökből írják lapunknak, hogy az országgyűlés minden valószínűség szerint május hó 20-25-ike között fog feloszlattatni. Tisza miniszterelnök ez ügyben Bécsbe utazott előterjesztést teendő a királynak.

Brassó, május 9. (Román gyűlés) Szebenből következőket írja levelezőnk: A congressus alakuló értekezletét 7-én d. e. 11 órakor nyitotta meg Baricz György választmányi elnök a társaskör gyéren látogatott helyiségében. A három év előtti nagy érdeklődés óta megcsappant közönség 40, jobbára tanulóból állott állott, akkor 163 delegatus volt, ma 68 kerület összesen 139 képviselőt küldött, a kik néhányak kivételével ultrák. Közöttök vannak Babes, Trutia stb.

Baritz kiemelte, hogy az értekezlet ezéja az

megmagyarosították volna őket az akkori „sujtásos” rend szerint.

Hanem hát — »tempora mutantur et nos mutamur in illis.« — Megváltozott a nemes tanács is! Talán jó idő, mikor újból vissza fog változni. Mert hát mi is az a divat? — Vátsami, — a mi egy bizonyos idő múlva eltűnik s feltámad. Pedig nincs s nem is volt megváltója. Talán várja ez is a megváltót, mint a zsidók a messiást. A mikor nekik eljő, — ennek is el fog jönni.

Talán ismét divatba fog jönni a régi jó magyar világ. Talán ismét látunk magyar nemzeti lobogót Brassó város tanácsházáról lengeni. Talán ismét előkeresik a poros levéltárból (mert örök emlék gyanánt valószínűleg odatettek) a polgármester meg tanácsos urak a dolmányt, kalpagot s sarkantyut s nem csak a városi huszár fogja viselni a magyar ruhát, — de ezt is oldaltársolya nélkül, — hanem ezek az urak is.

Talán még eljő újból az idő, mikor a böles „brassai tanács” — már mint „Brassó város tanácsa” újból magyarul s csak magyar hivatalos nyelven fog dolgozni! — Talán eljő az idő, mikor a jó szász urak sem fogják magokat jobbaknak tartani mint mi vagyunk s akkor ők is ámulattal fogják talán elolvasni e sorokat, a melyekkel bevezetünk két papírszerlektét a „rég jó idők”-ből.

A „BRASSÓ” TÁRCZÁJA.

A régi jó időkben.

Sokat beszélnek nálunk a „rég jó idők”-ről. Mikor egy táblabíró, meg egy szolgabíró, hát még a „vicszispán” kis király volt az ő megyéjében. Mikor a paraszt, utközben találkozáva a királylyal, nem akart kitérni s figyelmeztetésre, hogy hisz királyja jó vele szemben, — egész hidegvérrel csak annyit felelt: „Hisz az még nem a vicszispán!”

Mindenki mást meg mást tud a régi jó időkben. Az öregek panaszkodnak a mai fiatalok elsatnyult voltáról. „Hej, mikor mi fiatalok voltunk! — Hej azok a »rég jó idők!« — A nők panaszoják a férfiak ledér voltát s sóhajtanak: „Hej azok a régi jó idők!”

A földesur, ki nem tud megbarátkozni a jogegyenlőséggel, ki visszavarázsolni szeretné azokat az idöket mikor ő mintegy élet s halál ura volt a maga kis királyságában: a „rég jó idők”-ről elmélkedik.

Milyen világ volt akkor!

A régi jó idökről beszélünk ma mi is. A régi jó idökből kapartunk ki két papírszerletet mi is, — érdekesek azok nagyon.

Az egyiknek ideje nincs tudva. Csak tartalma ennyi sejteti, hogy a mult század második feléből

Mária Thérézia idejéből való. Mennyi keserv, mennyi panasz! A szegény pürkereci csángók járulnak felséges királyunk elé, elpanaszolando egy „nagy ur” zsarnokoskodásait. Ime azok a „rég jó idők.” Bizony furesa idők is voltak azok. Az emberiség emberekből és állatokból állott. Ez aztán még furesább. De hát úgy van. Az uraság, a nemes ember volt csak ember, a nép egyenlő volt az állattal.

A másik papírszerlet sokkal későbbi keletű. Csak 1847-ből való. Nem oly régi, egyáltalában nem is régi s mégis igen érdekes, meg tanulságos. Nem mert a vándorsáskákat kergették vele, hanem mert bizonyágot tesz arról, hogy a szászok negyvennyolcz előtt még sem voltak olyan hetykék, mint ma. Bezzeg nem kellett akkor három forumot megjárni egy kérvénynek, hogy a tanács tizezer magyar ember kedvéért tegye hirdetményeit magyar nyelven is közzé! Lám 48 előtt a böles „brassai tanács” magyar hirdetményeket s körleveleket bocsátott ki a községekhez is, nem mint ma, 40 év után, a magyar állam megszűlődés idejében, csak németet.

Hej, azok a „rég jó idők!” Bezzeg azok voltak a régi jó idők, — mikor a brassói polgármesternek s tanácsos uraknak magyar dolmányban, kalpaggal s sarkantyus csizmákkal kellett járniok. — Hej, — bár ismét olyan idöket élünk! Bezzeg akkor nem javeszekeltek annyit a „Magyarország”-ról, mert majd

idei választásra újra elfogadni a 81-iki programot. Mint 84-ben, ma ennek okai ugyanazok: rendezeres elnyomása a románoknak.

Mert nemzetiségi, de egyéni szabadságuk korlátozása és nagyobb mérvű. E feladat tehát óriási; megoldásában legyen irányadó Cosma és Babes mult congressusi beszéde. Az összetartás biztosítja a győzelmet. (Éljenzés.)

Bredicsán előterjesztette a választmány jelentését annak működéséről. Az utolsó cyclusba a központi figyelemmel kísérte a román érdekeket.

A román választók az adatok szerint sokkal többen lehetnének választók, de nem akarják gyakorolni jogaikat, mert az alkotmányosság nem reális, nem tisztességes. Ily rendszerrel szemben megvetést, ignorálást tanusítanak. Hazánk érdeke ez érzület megváltoztatását teszi kívánatossá. Sajnálatos constatalja Cosma mult congressusi elnök Muresanu a »Gazetta« szerkesztője, Popescu esperes és Schulutz nemzetiségi corifeusok kilépését a 12 tagu központi választmányból, két tag meghalt. Az értekezlet ideiglenes elnökévé Baricz, jegyzővé Lukács és Mihai választották meg. Öttagu igazoló bizottság igazolt 139 delegatust, kik közt azonban nincsenek Cosma, Popescu és Schulutz.

A kulturegylet monopolja.

(Két czikk.)

I.

„Tehát mégis igaz!” — így kezdi a »Kronstädter Zeitung« azon czikket, melyben ujabb, erősebben s merészebben mint valaha megtámadja a kormányt, az E. M. K. E.-et s magyarságot.

Tehát mégis igaz, hogy a honvédelmi miniszter az összes erdélyrészi ajánlatokat letette hivatalosan a kulturegyletnek. Igen, igaz.

Igaz volt ez már akkor is és csak a világ ámitása, ha akár ő, akár a »Kr. Ztg.« nem restelik azt állítani, hogy ők akkor nem tudták még bizonyosan. A lapok irtak róla. De ez még nem hivatalos. A brassói szijgyártók már április 7-én meg is kapták e sorok írójától a kulturegyleti hivatalos megrendelő levelet. Április 10-én már pénzt is vettek fel a kereskedelmi és iparegylet közvetítésével, hogy a munkához foghassanak. Április 14-én már bört is vásároltak s épen azon egyéntől, kinek a »Kr. Ztg.« és Zay ur felháborodásában óriási része van.

Zay Adolf ur április 17-én tartotta felolvasását. A »Kr. Ztg.« április 19-én közölte azt és foglalkozott vele, a »Brassó« ápril 9-én közölte már a munkák kiadását és ezek a jó urak még sem vettek róla tudomást.

Kézzel fogható ámitása a közönségnek. Szemléltetést való arcul csapása az igazságnak. Valóságos hecczelés a szó legszorosabb értelmében.

Zay Adolf ur hivatkozott felolvasásában a kereskedelmi s honvédelmi miniszterek »látható felháborodására«, a midőn quasi kérdésre vonta őket azon hír miatt, hogy a munkák közvetítése a kulturegylet fog bizatni.

A miniszterek felháborodása most egyenesen simulásának nevezetik. Adott szavukról megfellebbezetteknek, avagy épen szándékos szöszegőknek mondanak.

Mi szüksége volna két miniszternek arra, hogy egy Zay Adolf urral szemben titkolják az ily valót,

nem tudjuk. Hisz azok mellett Zay Adolf ur úgy el-törpül, olyan nagyság, mint az elefánt mellett a szunyog. Nagyon kicsi ember arra Brassó város t. képviselője, hogy két, — pártjuk, az óriási többség és a korona bizalmát bíró miniszter, bármily irányban eltagadja a valót, különösen oly ügyben, mint ez is.

Valóban az önhittségnek, az elbizakodottságnak rendkívüli foka kell ahhoz, hogy ilyesmit csak önmaga higgyen, de kell egy adag merészség, polgártársait, választóit oly bárgyúknak tartani, hogy azok ezt elhiggyék.

A miniszterek szöszegők lettek — szándékosan. A kifejezés kissé erős. De természetesen minden szónak súlya, jelentősége attól függ, kitől ered. A Kr. Ztg. már sérteni nem tud. A mit ez tendenciozus igazgatásban mond, azon legfeljebb felháborodni lehet. Mert hisz a legutolsó ember szavain is fel lehet háborodni. De sérteni az már nem tud.

Elpanaszolja, hogy márczius közepén a helybeli szijgyártók s cipészek az u. n. áruközvetítő iroda útját tettek ajánlatot a honvédelmi miniszterhez, melyre csak másodszori sürgetés után kapta az iroda azt a választ, hogy a kiosztás a kulturegylet bízott.

Tehát fáj az áruközvetítő irodának, hogy melőztetett. Azorban valójában nem ez fáj neki, hanem bizonyára az az 1% provizio, melyet ő ilyenmü megrendelések után is szed a feltől, a nélkül, hogy abban neki legcsekélyebb része volna. Ha pl. a magyar államvasutak igazgatósága egy rendelő levelet küld az áruközvetítő irodához, ez átadja a rendelést eredetiben a félnek — de azért egy %-ot vesz magának.

Minő joggal, minő arccal károsítja meg a különben is sujtott, szegény termelőt, — azt ő tudja!

Ez fáj tehát! Ezért egyrészt a vak tüzi lármá. Pedig kár annak az áruközvetítő irodának érzékenykedni. Vajjon miért nem érzékenykedett akkor, mikor egy bizonyos ur, kinek abban az irodában nagy része van, magához csábította ugyszólván a szijgyártókat s cipészeket, a kik nem oda fordultak, hanem a kereskedelmi s iparegyletnek. Ennek titkára kezdeményezte közöttük a pályázást. Ő járt a szijgyártókkal a honvédségi raktárakban mintákat nézni; ő adta a cipészeknek a szükséges felvilágosításokat, szóval ő végezte ügyeiket egész az ajánlat készítéseig. Csak hogy a mikor az a t. ur ennek részét vette, azzal állott elő az illetőknek, hogy ha nem fognak az áruközvetítő irodához menni, nem fognak bört kapni. — holott így biztosítja őket, sőt előnyös kölcsönt is fog eszközölni. És a szegény mesteremberek elmentek oda. Így készült az ajánlat t. i. kérény, ott.

Örvendjenek, hogy nem kapták a munkát az iroda útján, mert a harmincezer forint munka után — a mi Brassónak szijgyártó munka jutott — fizetett volna 300 frt provizio gyanánt, holott a kulturegylet közvetítése folytán e sorok írójától, ki egyidejűleg a helyi kulturegylet s az iparegylet titkára is, ingyen, provizio nélkül kapták.

Engedelmet kérünk, nem dicsekvésként mondjuk el ezt itt. Nem szokásunk. Csak hogy el kellett ezt mondanunk: lássa a közönség, hogy a tisztességet ezek az urak mikép magyarázzák. A hogy az érdekeik követelik. Lássa a közönség, hogy ezek az urak, kik más háza előtt sepernek, annyi szennyessel bírnak, mint más senki; hogy ezek az urak érzékenykednek, holott ők maguk olyan érzéketlenek, mint a fa, mikor nem

az ő érdekeikről van szó s nem igen válogatósak az az eszközökben sem.

Annak a csábításnak azonban nem volt eredménye. A ki munkát akart, annak vissza kellett jönni az iparegyletnek, mert ez közvetíté ügyeiket a kulturegyletnél, mely úgy járt el ez ügyben, hogy iparosaink örök hálával tartoznak neki.

Tehát már itt is megtakarítottak az iparosok 300 frtot.

Mindazonáltal a mi piszkot a kulturegyletnek csak rakni lehet, ezek az urak nem fukarkodnak vele. Természetesen, ezt is érdekek követeli.

Félnek attól, hogy a szász iparosság — komolyan és elfogulatlanul gondolkodva a helyzetről — végre csak be fogja látni, hogy a kulturegylet nem az a rémséges valami, — a minek ezek az izgatók festik, hanem egy hazafias egyesület, mely a magyarság erősítése mellett az erdélyi részek közgazdasági helyzetének javítását célozza. Ezt pedig be kell látni. Mert a ki minden érdek nélkül oly áldozatokat hoz iparért, mint a kulturegylet ujabban is, midőn saját költségén tart raktárt, biztosítja az árukat tűz ellen, fizet más költségeket, a nélkül, hogy kárpótlásul csak egy porszemnyit is kérne: az tiszteletet érdemel mindenkitől, legyen az magyar, szász vagy román. Az ipari érdekek nem separatistikus magyar érdekek. A szásznak meg romának ép oly érdekei. És talán épen a szásznak inkább, mint bárki másnak, mert az erdélyi részekben a nagyipar még az ő kezében van.

Akkor pedig, mikor van egy testület, mely ezen ipari érdekeket előmozdítja, a nélkül, hogy azzal tozaék akár a szászoknak, akár a románoknak, mert hisz ezektől piszkolódásnál s gyanúsításnál egyéb nem jut osztályrészévé — nem tisztességes eljárás, nem is férfias, de sőt — ezt nyíltan kimondjuk — aljas dolog: azt piszkolni.

Szterényi József.

Háboru-e vagy béke?

— Román lapszemle. —

„A román választók biztosak lehetnek, hogy a román nemzeti pártban felmerült egyenlenségek mulandók. Holnap s nem később, meg fognak szünni; holnap s nem később, azok, kik meghasonlásunk(?) fáradoztak, megfognak győződni, hogy erőlködéseik hiába valók voltak. Ugyanis, elég egy órányi beszélgetésünk arra, hogy egymást megértjük s hogy megtaláljuk a közös munkához a tért s hogy ujabban összebb fűzzük a kölcsönös szeretet és kölcsönös bizalom kötelekeit. Elvégre is a cél, a melyért az értekezletre összegyűlünk s bár mennyire összezárodva leszünk is az összejövetel napján, kibékülve leszünk, midőn eltávoznak, hogy állomását mindenik elfoglalja.”

Ezt a »Tribuna« írja május 6-án. Mi ugyanazon napon irtuk előbbi szemlénkben, hogy kérni fognak azok egymástól egy szivarra való dohányt és még egy gyújtószálkat is. A míg azonban a »Tribuna« által is óhajtott béke helyre állana, addig a »Gazeta« és »Tribuna« egymás ellen valóságos tüzi játékot rendeztek s csak úgy dobálják egymásra a röppentyűket. Hanem előbb lássuk a »Gazeta« elérékenyülését is. A háborút mi leghátul tesszük.

A »Gazeta« ép azon napon, május 6-án ezeket írja vezércikkében: »Május 7-én gyűlnek össze Sze-

A pürkerezzi panaszos felségkérvény eredeti szövegében így hangzik:

Dicsőségesen Uralkodó Felséges Coronás Császár, nekünk is természet szerint való Földi Istenünk?

Le borulunk a Felséged szsleges lábainál aláztatosan jelentjük alázatos Instántiánk által, hogy eben az esztendőben egy Brassai Szász Johan Cloosz elarendálván a mi Falunkat Pulcherezet 15 esztendeig de kitől mi nem tudjuk miokból viseltetvén a Falunkot a Felséges királyi ordinatio ellen taxája, (taxálja) mivel egy legalább való szegény emberen is 8 marjást veszen, a 4 ökrös emtől (embertől) a Fejével együtt 24 marjást ad, a ki pedig nem adhatya, Lántzon tartya s o t halatya (s ott hálátja) mód nélkül nyomorgatya a népet, a nyáran a Csordánkat minden másod nap rekesztette, a szegényekkel rend kívül bának, úgy hogy az eökgelme (ő kegyelme) kegyetlenségit nem tudjuk megírni. Ezen kívül volt a Falunkk (falunknak) egy darabocska pusztaja helye a melyet a Falu a maga szükségére kertelt a melyben szokot leni 16 mása (szokott lenni 16 mázsa széna) ezt magának elfoglalta és a mely szegény embernek a marhája oda talált mení, a míg egy forintot nem adot adig kisemadta, a szénáját bé nem kerteltette hogy inkább huszhaszonvabasson (vonhasson) a szegény Faliskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru

lusiakon, a mely szegény embernek el esset a marhája csak úgy megvedte mintha meg nem döglöt volna, a Raj méről is megvedte, a Karácson fajért egy ölet 3-om Rénest vett Nimillynek a Lovát el lopták, megis a taxat meg vedte rajta, a mely szegény ember fél esztendő mulva szerze marhát arra is szinten úgy meg vedte mintha esztendő előtt vedte volna. Mellyek szerint könyörgünk alázatosan méltistassék Felséged ezek iránt Poroncsolni, hogy ne terheltesünk a Taxával mivel nekünk nintsen Szántó Földünk ha nem veszünk és az Széna Füvet is ha mástól nem veszünk nincs hol kaszáljuk kiért hogy az Isten eő Felsége a Felséged életét terjesze. Sok időkre alázatosan kívánjuk

Felséged alázatos rendkívül megterhelte Emberei Pürkecen Lakok.

*

A »brassói tanács« sáska-rendelete pedig ime itt van:

A' felséges kir. kormányzék ujjonnan megérkezett rendelis nyomán az Moldovai Agentiának jelentése szerint, szörnyűképpen pusztítani kezdették Moldova országot a' sáskák. Ennél fogva mint hogy e' nagyon káros bogarak, melyek természetek szerint mindenütt számlálhatatlanul össze gyülekeznek, nagyon megsza-

parodnak, hol le-ereszkednek, és rettenetes rontásokat tesznek minden gabonákban és földtermésekben, könnyen által jöhetnek e' hazába is kivált ezen a' határ szélébe, fekvő vidékbe és ismét olly pusztításokat okozhatnak, a' mint többször-is megtörtént a' régi időkben: ezennel legszorosabb köteleességévé tétetik az Esküdteknek, hogy a' nevezett szomoru környüll állásoknál fogva parancsolják meg keményen a' lakosoknak, hogy mihelyt észre vennék vagy bár mely kitsiny jeleket látnának hogy a' sáskák közelednek, töstént jelentsék meg egy szolgálatbeli ember által az Inclytum Magistrátale Praesidiumnak; továbbá az Esküdtek minden hiba nélkül, és el sem várva az bejelentésre következő más parantsolatot gyűjtsék össze mind a' lakosokat mennél többet lehet, személy válogatása nélkül, és kényszerítsék arra, hogy a' mennyiben lehet lármát üssenek, hangzásokat, ordittásokat, harangozásokat, dobolásokat, lövöldezéseket, és füstöléseket tsinálván, üzzék el őket a' hol le-ereszkednek. Ha pediglen vagy egy határon le-ereszkednének, keményen meghagyatik az Esküdteknek, hogy a' lakosoknak egész sokaságát gyűjtsék össze, és a' sáskákat minelkelte jó hajnalban a' harmat fel nem emelkedik, a' mikor még erősen megvagynak ázva, és fel nem kelhetnek a földről, nyomják el őket, gyűjtsék sokmokban, és sántzokat tsinálván, vessék belé, azután Scoală - BCU Cluj-Napoca.

benben a románok választottai Erdélyből, Bánatuból és Ungariából. Tehát ugy-e három országból? „Össze-
gyűlnék jogos aspirációik megvalósítása érdekében. A román nép megvárja küldöttil, hogy mindannyiban ugyanazon szívet verjen, egy értelemben legyenek; mert a legfőbb nemzeti érdekeiről a román népnek ezen állambani jövőjéről van szó.”

Üdvözölve az értekezletet forrón óhatjuk, hogy munkáján isten áldása legyen és határozatai, melyeket szoros egyetértéssel hozandának — in strinsa unire — teljességgel a román nép jogos aspirációját ebben az államban, a saját és a haza boldogítására.

A mint az olvasó látja, a Gazetának van egy szivarra való dohánya és egy szál gyufája. Most már lassuk a röppentyűket.

A „Gaz.” szerkesztője ugyan abban a számban s ugyanazon olpalon (90 sz.) üti képen a Tribunát lezárkózva neki az illetanból, tisztességből és elnevezésről arcátlan fecsegőnek. „Ez a lap ma nem először támadja meg még személyemet is, írja dr. Muresianu Aurél — a kinek soha semmi köze sem volt hozzá, nem is kért tőle semmit s nem is ígért neki semmit. Ez az eljárás nélkülözi azt a tisztességet, melyet valamely politikai laptól, minő a „Tribuna”, megkívánjuk még a társadalom utolsó emberétől is.” — Ezek után kimutatja a tabaciérben a szivarka dohányt. Hát a „Tribuna” mit ír három nappal később dr. Muresianuról?

„Ennek a levélnek kiadása épen most — t. i., melyben dr. M. a komitéből való kilépését Baritiunak tudtára adta, — olyan tény, melyet nem minősítünk, csak akkor, ha meggyőződünk azon kísérletek, melyeket teszünk s még tenni fogunk a pártunkban keletkezett egyenlenség megakadályozása. Dr. Muresianu ur megvallja, hogy a komité többi tagjaival, a mint velünk, sem tud egyetérteni.

Kozma Parthénnel nem csak kiléptek a központi bizottságból, sőt pártunkból is igyekezett másokat is magával rántani. Dr. Muresianu tudtul adja, hogy nincsen egyedül, sőt mellette sok hazai barátja áll. Babes kijelenti, hogy a Tribunával ő és elvtársai egy gyékényen nem árulhatnak. Csak azt felelik a „Tr.” szerint ezen urak, hogy ők és elvtársaik együttesen sem teszik a „nemzeti pártot.” Mindnyájunknak egyesülnünk kell, ha valamit ki akarunk vivni, el kell egymást szenvednünk s tudnunk kell önünket megtagadni.

Ezek után írja azt, mit szemlénk kezdetén köztünk, azaz: készen tartja ő is a szivarka dohányt. Most már várjuk türelemmel ezt az időt, midőn hirdetni fogja a táviró a szép békesség megkötését, a csoko-ódzást, ölelkezést.

Akarjuk, hogy ne fogyjon el a dohányuk, mert ha elfogy: ennek is mi leszünk az oka; miattunk nem bírtak megbékülni bár 24 órára. Hogy a szétoszlás után a béke „Tribuna” és „Gazeta” között nem fog soká tartani, ehhez nem kell mély bölcsesség kitalálni. Sőt, oh hallatlan valami, a „Tribuna” még az „Ellenzék”-nek is küldött béke jelölést egy czifra bókot. Elismeri, hogy a kormánynak a románok adják a többséget. Ezt szerinte helyesen mondja az „Ellenzék”, de ennek meg a csendörök, a börtön, a pálinka, a pénz okai. Jövőben mind ez másképpen fog lenni.

Se pote!

Czenkalji.

szalmával bétakarván égessék el őket. Vagy ha némelyek elevenen megmaradnának, és a sokaságok miatt nem lehetne őket mind elpusztítani, a melyek ősszel a földhasadékaiba és az lyukokba meghúzzák magokat és ott tojnak: jól vigyázzanak reá azon helyeken, hogy a mikor az idő megengedi vegyék ki a tojásait, törjék el, s égessék meg, vagy pusztítsák el akár mi módon, nehogy tavasszal ismét kibújjanak és új pusztítást okozzanak.

Ezen parantsolat kiadatik az Esküdeknek olly hozzáadással, hogy az ilyen szomorú esetekben, ezen kívül, még más hathatos parancsolatok is fognak kiadattni.

Brassó, Julius 7-kén 1847.

A' Brassai Tanács.

*

Ime az érdekes okmányok. Némely részben elég tanulságosak.

Vajjon ezekről is elmondhatni-e ama „régí jó idők” legnagyobb emberének, Kossuth Lajosnak, szavait: „Merítsen a jelen nemzedékről-nemzedékre lelkese-
des volt.” Szomorú lelkesedés volna.

A belügyminiszter s posztóiparunk.

A belügyminiszter következő körlevelet intézte valamennyi törvényhatóság főispánjaihoz:

A brassói kereskedelmi és ipar-egyesület folyó évi március hó 8-án 266, szám alatt kelt körlevelében megkereste az összes alispánokat és polgármestereket, kérve azok közreműködését a határszéli posztóipar felsegítésére. A nevezett egyesület ezen lépését figyelemreméltóan indokolja. S ha kellőleg megfontoljuk azon viszonyokat, melyek közé a határszéli ipar a szomszéd Romániával fennállott vámszerződés megkötésével jutott: elismeréssel kell adózni azon hazafias törekvésért, a melyet a brassói kereskedelmi és ipar-egyesület hazai iparunk és iparosaink azon részének megmentésére fejt ki, a mely rész válsággal fenyegetetik.

Hogy mi a czélja a többször nevezett egyesületnek és mit vár az összes törvényhatóságok vezetésével megbízott tisztviselőktől, az az egyesület idézett levelében kellően ki van fejtve; s azon esetre, ha az egyesület kívánsága csak részben is, de lehetőleg minden törvényhatóságban teljesül, hazai iparunk egy ága és hazai iparosaink jelentékeny és pártolásra méltó része nemcsak megmenekül a válságtól, de rövid idő alatt saját erejére lesz bízható.

Meg vagyok győződve, hogy a törvényhatóságok minden lehető el fognak követni a szőnyegen levő hazafias ügy érdekében, s ha ezen ügy előmozdítását mégis méltóságod figyelmébe is ajánlom, ezt csak azon czélból teszem, hogy azon kör, melyben ezen mozgalom megindult, még tágabbra terjesztessék és oly esetekben, a hol szükséges, az illető törvényhatóság az ügy felkarolására méltóságod által is buzdítottassék.

Helyi és vidéki hírek.

Családi csapás. Sulyos családi csapás érte megynék minden rétegében általánosan tisztelt és szeretett főispánját, Gróf Bethlen Andrást ő méltóságát és családját. Nehány nap előtt egyetlen fia, a kedves kis Ferike, a főrangú szülők bálványa, hirtelen torokbajba esett. Rögtön előhívták a legkiválóbb szebeni orvosokat, táviratilag rendelték a szeretetreméltó kisdédhez a család itteni orvosát, Dr. Józst. Azonban a leg gondosabb ápolás s minden orvosi tudomány hiába-
való volt. A nagyreményű gyermek f. hó 7-én dyphterytiszben meghalt. A megyeházról gyászobogó lenggett alá, hirdette a főispán nagy gyászát. — A gyászvir villámsebességgel terjedt el városunkban s a ki csak ismerte azt a kis gyermeket, ki oly vigan futkározott sétatérünkön, magára vonva a járőkelők figyelmét, megsiratta a kedvest. A részvét szeretett főispánunk s családja iránt is általános. Nincs talán e megyének egyetlen lakosa, kit e hír fájdalmasan ne érintene. És épen ez a részvét enyhítse ő méltóságai fájdalmát. A kedves és drága halott pedig viraszson a menyből bánatosan visszahagyott övéi felett. Temetése f. hó 8-án általános részvét mellett ment végbe Szebenben. Béke hamvaira! Áldás emlékére!

Kinevezés. A földmívelés-, ipar s kereskedelmi miniszter — mint a hivatalos lapból olvassuk — kinevezte Dubravszky Róbert min. segédfogalmazót miniszteri fogalmazóvá. Ezen kinevezés híre igen kellemesen lepelt meg minket, mert Dubravszkyban a kereskedelmi miniszterium állategészségügy - rendőri osztályának egyik legtehetségesebb s legszorgalmasabb tisztviselőjét ismerjük, ki úgy fel- mint lefelé közkedveltségnek örvend.

Brassómegeye közigazgatási bizottsága Roll Gyula kir. tanácsos-alispán elnökele alatt havi ülést tartott, mely azonban alig másfél óra alatt véget ért. A gyűlésen az elnököl alispán mélyen megindulva emlékezett meg azon borzasztó csapásról, mely szeretett főispánunkat s családját legújabbban érte. A a gyűlés táviratilag fejezte ki legmélyebb részvétét a főispánnak.

Városi közgyűlés lesz szerdán d. u. a tanácsház gyűléstermében. Tér szűke miatt nem közölhetjük a tárgysorozatot, de mint legfontosabbakat kiemeljük a következőket: Jelentés a helyi vasút tárgyában. A gazdasági ügyekben közteendő hirdetmények közzétételére vonatkozó indítvány.

Dalestély. A brassói magyar dalegylet szombati estélyéről tér szűke miatt csak jövő számunkban reterálhatunk.

Majális. A brassói róm. kath. főgymnasium ifjúságának meg a jóisten is kedvezett. Olyan gyönyörű

verőfényes tavaszi napot kaptak majálisukra, hogy szebbet kívánni sem lehetett. A klastrom-utca már reggel 7 órakor hemzsegett a tanulóifjúságtól s kíváncsi közönségtől. Fél nyolcz órára volt a gyülekezés az iskola udvaron. 8 órakor prendben volt a menet. Möller Ede apátplébános ur lakása előtt eljátszotta a katonazené a „Hymnus”-t s ezzel a zászlótengerben uszó menet megindult vig zeneszó mellett. A főpia-
azon át, le a nagy-utczán s Martonfalván át a Hon-
térus tér felé. Az utczák zsufolva voltak kíváncsi nézőktől. — Künn a zöldben a képzelhető legkedélyesebb s legszebb mulatsággá fejlődött e majális, — különösen a délutáni órákban, midőn városunk magyar intelligenciája csaknem teljes számban s ezenkívül sok tekintélyes százs s román család is megjelent. Oly példás rendet rég láttunk egy majálison a szabadban, minő ez volt, a mihez járult még egy-
részt a tanulóifjúság valóban példás magatartása, másrészt azon gyengéd figyelem, melyben a rendezőség a vendégeket részesítette. A négyes például oly rendezés mellett ment végbe, oly szép figurákkal mely diszére vált volna akarmely elegáns tánczteremnek is. — Egyáltalában ezen majális semmi kívánni valót sem hagyott hátra, oly sikerült volt minden részében s csak gratulálhatunk hozzá ezen kitűnő iskolának s a példás magatartást tanúsított ifjúságnak. A hazamenet ép oly szép rendben, vig zeneszóval történt, mint a kivonulás. S ha van a határozott s teljes siker daczára mégis egy óhajunk: csak az, vajha jövőre az összes brassói magyar iskolák közösen, egyszerre tartanak majálisukat s a magyarság ezt népünnepe tenné.

Rendőri hírek. Tűz. Vasárnap d. u. tűz ütött ki Adler Lipót fényképész nagy-utczai lakásán, mely azonban több elősietett tűzoltó által eloltatott. — Éjjel három órakor újból megszólalt a vészharang. A tűz újból Adler lakásán volt, mert a délutáni tűz nem oltatott el teljesen. Azonban sikerült csakhamar ez alkalommal is lokalizálni s eloltani a tüzet. Lopás. Rekitai Stoika Simon juhásztor jelentést tett a városkapitányságnál, hogy a helybeli lakosok Loga György napszámos és Weinert Henrik kocsmáros tőle 33 frtot vettek el, a midőn előttük 183 frtot megszámlált. A városkapitányság ezen ügyet az illetékes járásbíróshoz tette át.

Magyar színészet. Vasárnap Rákosi Jenő „Buda megvétele” című kiállításos darabja hozatott színre, melyet Budavár visszavétele 300-ik évfordulója alkalmából írt. A kevés belbecscsel bíró darabban legérdekesebb volt a két csataképlet, melyek a rendező ügyességére vallottak. Azonkívül különlegesség gyanánt hal-
lottunk a népdalok sorozatában egy dalt, — melyet Tinódy Sebestyén XVI-ik századbeli magyar költő szerzett. A szereplők közül Szigeti Lujza, Deák és Mátrai kötötték le játékkukkal a közönség figyelmét. Ma Wéber nagy operája „A bűvös” kerül előadásra.

Katonai diszezőlévészetet rendez f. hó 11-én, szerdán a helybeli II. Sándor ezred tisztikara, d. u. 4¹/₂ órakor a lövölde épületben. Ezen ünnepélyvel egybe lesz kapcsolva táncz, kuglizás és kivilágítás. A t. közönség ez uton hivatik meg az ünnepélyre. — Örömmel regisztráljuk e hirt, melyhez nem mulaszthattunk el egy megjegyzést csatolni. A katonai titktár mely évenként többször keres alkalmat társadalmi életünk emelésére. feltétlen elismerést érdemel. De különösen megérdemli az elismerést s tiszteletet Soós ezredes ur, a ki rövid ittléte óta is már kivívta magának egy katonai, mint polgári körök szeretetét. Ez ünnepélylyel is csak oda akar hatni az ezredes ur, hogy lehető szívélyes viszonyt teremtsen a katonai s polgári elem között. Részünkről is melegen óhajtuk ezt s csak gratulálunk a hazafias szellemű ezredes urnak ezen működéséhez. Sok ily törzstisztet s tisztikart az országnak!

Nyílt tér.*)

Mélyen megindulva azon meleg részvét fölött, mely forrón szeretett s oly korán elhalt gyermekünk, néhai ifj. Bidló Ede róm. kat. főgymnasiumi tanuló temetése alkalmával irányunkban nyilvánult, kedves kötelességünknek tartjuk ezennel ez uton halás köszönetünket kifejezni a brassói róm. kath. főgymnasium tekintetes igazgatósága- a tanári karának, nemkülönben az iskolai fiataloknak s kedvesünk lakótársainak, hogy a végtisztességen megjelent, az elhunyt ravatalára koszorút helyezni s őszinte részvétükkel nagy fájdalmunkat enyhíteni igyekeztek.

Különösen fogadja halás köszönetünk kifejezését tek. Barácz Sándor főgymnasiumi tanár ur, mint szeretett gyermekünk érdeműs osztálytanára, a ki a gyermeket életében annyi jóssággal halmozta el s ugy betegsége alatt, mint különösen a végtisztesség iránt oly meleg részvéttel viseltetett.

Az ég jutalmazza mindnyájok nagylelkűségét.

Ágostonfalva 1887. május 7-én.

Bidó Ede,
m. kir. államvasuti al-
lomásfőnök és neje

*) Az ezen rovat alatt megjelent közleményekért felelő-
séget nem vállal a szerk.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

Sztorényi József.

H I R D E T M É N Y E K.

A V I S O !

Mint hogy ízetemet csak idei szent-Mihály-napig szándékozom folytatni, — összes árúimat féláron adom el máától kezdve, sőt sok cikket még a féláron alul is.

Számos látogatást kér
kiváló tisztelettel

I. T. Wagner.

205) 1—3

4080.—1887. szám.

Hirdetmény.

Brassó megye tek. közigazgatási bizottsága az 1887. évi március hó 14-én kelt 156./1887. számú rendeletével a törvényhatósági utakon a következő munkálatok helyreállítását engedélyezte és p:

1. Árkok kiemelése: az előpataki, botfalva-höltövényi, botfalva-hermányi. s.-sztyörgyi, prázsmár-bodjai és földvár-hidvégi törv.-hatósági utakon 630 frt — kr

2) Árkok kiemelése: a törsvári, keresztényfalva-feketehalmi és tatrang-zajzoni törvényhatósági utakon 287 frt 50 kr

3) Korlátok felállítása az ósánczi törv.-hatósági út 12—14. klm. szakaszán 500 „ — „

4) Korlátok felállítása: az előpataki út 8—9. klm. szakaszán, a botfalva-földvári uton 369 „ — „

5) Kerékvető felállítása: az ujfalu-krizbai, botfalva-hermányi és törsvári törvényhatósági utakon 200 „ — „

6) Partbiztosítások: a brassói közút 1—2. klm. szakaszán, az ósánczi út 4—6. klm. szak. 427 „ — „

A fentemlített munkálatok fogantatásának biztosítása céljából az 1887. évi május hó 16-ik napjának délelőtti 9 órájára a brassó megyei m. kir. államépítészeti hivatal helyiségében tartandó zárt ajánlati versenytárgyalás hirdettetik.

A versenyezni óhajtok felhívtnak, hogy a fentebbi munkálatok végrehajtásának elvállalására vonatkozó, az engedélyezett költség után számítandó s a részletes feltételekben előírt 5%-nyi bálnatpénzzel ellátott zárt ajánlataikat a kitűzött nap d. e. 9 órájáig a nevezett hivatalhoz annyiival inkább igyekezzenek beadni, mivel a későbbben érkezettek nem fognak figyelembe vétetni.

A szóban forgó munkálatokra vonatkozó műszaki művelet és részletes feltételek a nevezett m. kir. államépítészeti hivatalnál, a rendes hivatalos órákban, naponként megtekinthetők.

Brassó, 1887. ápril hó 22-én.

Roll Gyula,
kir. tanácsos alispán.

Vendéglő-megnyitás.

Van szerencsém ezennel a nagyérdemű közönségnek becses tndomására hozni, hogy a Bolonyában lévő, „az Oroszlánhoz” czimzet

kerti vendéglőmet

teljesen ujonnan berendezve, megnyitottam. Nyári termemben a közönség rendelkezésére áll egészen új tekeasztal, az egyetlen a Bolonyában. Kitűnő fedett tekepálya is van.

Jó ételekről s italokról, gyors és pontos kiszolgálásról gondoskodva van. Számos látogatásért esd

(206) 1—3 özv. Benedek Áronné.

Szám 1404.—1887.

Pályázati hirdetmény.

Nagy-Küküllő megye keresdi járásban a szász-kézd körorvosi állomás lemondás folytán üresedésbe jöven, arra ezennel pályázat nyittatik.

A körorvos székhelye Szász-Kézd nagyközség.

Fizetése: orvostudornak 500 frt,
sebésznek 400 „

székhelyén minden beteglátogatásért 30 kr; székhelyén kívül a körhöz tartozó községekben az első beteglátogatásért 2 frt, s ha ugyanazon alkalommal több beteget is látogat, minden további beteg után 30 kr látogatási díj jár. Ragályos

betegségeknel az ingyen kiszolgáltatandó fuvaron kívül más díjazás nem illeti meg.

Felhívtnak pályázni kívánók, hogy az 1886. évi XXII. t.-cz. 74. §-ához képest felszerelt kérvényeket hozzám, bezárólag folyó évi május hó 20-áig adják be, — mivel a később érkező folyamódások fi gyelembe nem fognak vétetni.

Választási határnapul május hó 21-ik napjának d. e. 10 órája Szász-Kézd községében a közsög házához tűzetik ki.

Segesvár, 1887. március 30.

A keresdi járás főszolgabírója:
(187) 3—3 Fodor Lázár.

Hirdetmény.

Alulírt mint a „Mercur” közvetítő és cseleedszerző intézet tulajdonosa, van szerencsém a nagyérdemű közönségnek becses tudomására hozni, hogy intézetem minden nemű és rangú személyeket közvetít szállodák, vendéglők és kávéházak, valamint magánházak részére is.

Továbbá elvállalok mindenemű megbízásokat mérsékelt díjak mellett. Titoktartás, valamint gyors szolgálat biztosítatik. —

Kiváló tisztelettel

Tutsek E.

Brassóban, a Nagy-utca és Tehénpiac sarkán, 481. sz. a.

(211) 1—3

Szám 750.

Hirdetmény.

A nagymélt. m. kir. közmunka- és közlekedési miniszterium az 1887. évi május hó 1-én kelt 12769. számú rendeletével a nagyváradi-kolozsvár-brassói államút 326—327 klm. szakaszán lévő 301. sz. hid felszerkezetének helyreállítását 2391 frt. 57 kr. összeg erejéig engedélyezte.

A fentemlített munkálat — fogantatásának biztosítása céljából az 1887. évi május hó 21-ik napjának d. e. 10 órájára a nagy- és kis-küküllő megyei m. kir. államépítészeti hivatal helyiségében tartandó zárt ajánlati versenytárgyalás hirdettetik.

A versenyezni óhajtok felhívtnak, hogy a fentebbi munkálat — végrehajtásának elvállalására vonatkozó, az engedélyezett költség után számítandó s a részletes feltételekben előírt 5%-nyi bálnatpénzzel ellátott zárt ajánlataikat a kitűzött nap d. e. 10 órájáig a nevezett hivatalhoz annyiival inkább igyekezzenek beadni, mivel a későbbben érkezettek figyelembe nem fognak vétetni.

A szóban forgó munkálatra vonatkozó műszaki művelet és részletes feltételek a nevezett magy. kir. államépítészeti hivatalnál — a rendes hivatalos órákban — naponként megtekinthetők.

Segesvárt, 1887. május hó 4-én.

Nagy- és kis-küküllő megyei
m. kir. építészeti hivatal.

(207) 1—1

Valódi brünni

Posztók s szövetek, métere 1 frttól fölfele,

kitűnő minőségben szétküld magánosoknak is gyári áron

Epstein Leopold
BRÜNNEN.

Minták bérmentve.

Szám 136.—1887. végrh.

Arverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881 évi LX. törv. czikk 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy az erzsébetvárosi kir. járásbírság 1372. számú végzése által „Vereinigte Fabriken Landwirthschaftlicher Maschinen, vormals Exple & Buxbaum” augsburgi cég javára nagyszőlősi Teil György ellen 69 frt 80 kr lőke, ennek 1885. évi december hó 15-ik napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 32 frt 02 kr perköltség követelés erejéig elrendelt kilégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 310 frtra becsült, egy teljesen felszerelt kézi cséplőgép, egy szőró rosta, 2 drb hat éves fehér ökör, egy sárga kancsaló, 1 barna egy éves csikóból álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a 1137./1887. p. sz.

kiküldetést rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis Nagy-Szőllősin végrehajtást szenvedő lakásán leendő eszközzésére 1887. évi május hó 21-ik napjának délelőtti 8 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. törvényczikk 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alól is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. törv. czikk 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Segesvár, 1887. május hó 5-én.

Fodor Árpád,
kir. bírósági végrehajtó.

(212) 1—1

Szám 2492./1887.

Brassó vármegye alisp.

Hirdetmény.

A vízjogi törvény (1885-ik évi XXIII. t.-cz.) 119. §-a értelmében felhívom a Brassó vármegye területén létező azon vízümvelek és vízhasználati jogosítványok tulajdonosait, kik a jogosítványukra vonatkozó engedélyt s illetve a 20 évi háboríthatlan gyakorlat igazolását a m. évi

8424. és 11367. sz. a. kibocsátott hirdetmény folytán f. évi április hó 1-éig nálam be nem jelentették, hogy 6 hónap alatt, vagyis f. 1887. évi október hó 31-éig bezárólag az engedélyért folyamodjanak, különben jogosítványuk elenyészettnek tekintetik s vízümveik felett a hatóság intézkedik.

Megjegyezte ik, hogy az engedély elnyerése céljából benyújtandó beadványok és egyéb iratok a vízjogi törvény 191. §-ának második bekezdése értelmében bélyeg- és illetékmentes.

A folyamódási kötelezettség minden hatósági engedélyre szoruló vízmunkálat tulajdonosára kiterjed, tehát öntözési, lecsapolási, ármentesítési, ipari vállalatokra, továbbá nyilvános és magán vízvezetésekre, nyilvános és magán csatornákra, védgátra és zsilipekre egyaránt érvényes.

Brassó, 1887. április 22 én.

Kir. tan. alispán helyett:

Tompa Sándor,
főjegyző.

(183) 3—3

Május hó 5-étől kezdve

a színház-utca 7. szám alatti mészárszékben

Buretea Istvánnál

egy kilogramm jól mért marhahús ára csak 36 kr, tehát ezen, valamint minden más husnem 4 kr-al olcsóbb, mint bármely székben.

Fényképészeti műterem.

Van szerencsém ezennel teljes tisztelettel értesíteni a n. é. helybeli s vidéki közönséget, hogy

fényképészeti műtermemet

Nagy-utca 304. szám alatt, Papp Ferencz ur házában saját nevem alatt megnyitottam. — Műtermem vállalkozik mindennemű a fényképészet körébe vágó munkák gyors, pontos, izlése s művészi kivitelű elkészítésére

a lehető legjutányosabb árak mellett.

Kérem a n. é. közönség szives jóindulatu támogatását.

(213) 35—*

Mély tisztelettel Knapp M.,
fényképész.

DRESSNANDT J. EDE

Órák és optikus
Brassóban, klastrom-utca 2. szám alatt
(a rom. kath. templom közelében)

ajánlja jól berendezett raktárát, egy mint: arany és ezüst svájci zsebbórát, inga-, keret-, schvarzvaldi mindennemű óráit, továbbá órálánczait, zsebműveket és nagy választékban álló optikai tárgyakat a legolcsóbb árakban.

Minden javítások és megrendelések lelkismeretes jóállás mellett pontosan és gyorsan eszközöltenek.

Olyan tárgy, mely a megrendelőnek kedvére nincsen, vesztéség nélkül készségei visszavétetik.

minden e szakba tartozó vétel vagy csere a legelőnyösebben teljesítetik.